

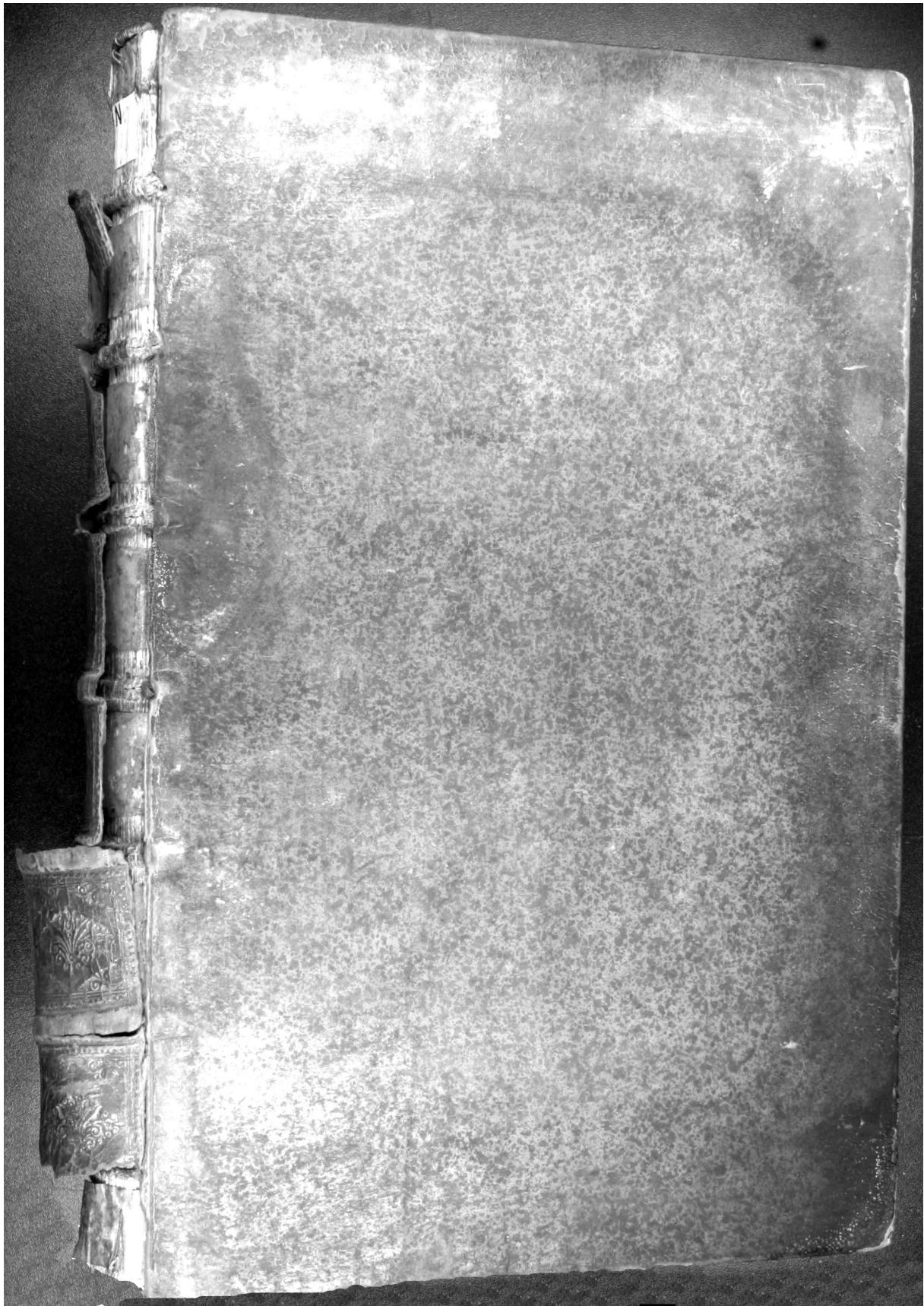
- Beispielhafter Auszug aus der digitalisierten Fassung im Format PDF -

Anatome plantarum

Marcello Malpighi

Die Digitalisierung dieses Werkes erfolgte im Rahmen des Projektes BioLib (www.BioLib.de).

Die Bilddateien wurden im Rahmen des Projektes Virtuelle Fachbibliothek Biologie (ViFaBio) durch die [Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg \(Frankfurt am Main\)](#) in das Format PDF überführt, archiviert und zugänglich gemacht.

R. White sculps.
Marcelli Malpighii ANATOMIE PLANTARUM

J U N I I 24. 1675.

In Concilio Regiae Societatis, Londini ad Scientiam Naturalem promovendam institutæ.

TRACTATUS, cui titulus, *Marcelli Malpighii, Philosophi & Medici Bononiensis, è Societate Regia, ANATOMÆ PLANTARVM; cui subjungitur Appendix, repetitas auctasq; ab eodem Authore de OVO INCUBATO Observationes continens*: Imprimatur à Johanne Martyn dictæ Societatis Typographo.

B R O U N C K E R P.R.S.

MARCELLI MALPIGHII

Philosophi & Medici Bononiensis,
e REGIA SOCIETATE,

A N A T O M E
PLANTARUM.

Cui subjungitur

A P P E N D I X,

Iteratas & auctas ejusdem Authoris de

OVO INCUBATO

Observationes continens.

REGIÆ SOCIETATI,

Londini ad Scientiam Naturalem promovendam
institutæ, dicata.

L O N D I N I :

Impensis Johannis Martyn, Regiæ Societatis Typographi, ad insigne Campanæ in
Cœmeterio Divi Pauli, MDCLXXV.

1610
36

MARCELLI MALPIGHII,
EREG. SOC. ANGLICANA.
ANATOMES PLANTARUM
IDEA.

MAGNAE SOCIETATI REGIAE ANGLICANAE

Marcellus Malpighius S. P.

Onarum artium literarumque incrementis, *Sodales Doctissimi*, non eam, ut reor, bellorum clades, populorumque novitates intulere labem, quam inversa studiorum methodus, artiumque incongrua electio. Currentis enim saeculi genio ut plurimum studia feligimus, vel parentum majorumve cæcis legibus ducimur ad artes; quas ubi vix è limine salutavimus, cum totam peripheriam emensos nos esse putemus, longam & accuratam exigue particulæ indaginem dedignamur; unde perpetuò hæremus in limine. Rerum Natura tenebris obvoluta, cum solo analogismo pateat, tota percurrenda venit, ut mediantibus simplicioribus machinis, in sensu: facilius occurrentibus, implicatores retexamus. At quæ graviora sunt, & perfectiora, utpote humano usui magis necessaria, & existimationis plena, primò hominum ingenia ad se rapiunt; tractu tamen temporis, effœto corporis & animi labore, cum inutilis calcata studiorum semita appareat, nova indies perquiritur, quæ inventa, senectutis tædio contemnitur, ita ut singulorum mortalium labores nullam determinatè perficiant artem, sed tumultuariè immaturè quamcunq; aggrediantur. Totum hoc mihi accidisse fateor, *Sapientissimi Confocii*: Etenim, fervente ætatis calore, Anatomica aggressus, licet circa peculiaria fuerim sollicitus, in perfectioribus tamen hæc rimari sum ausus. Verum, cum hæc propriis involuta tenebris obscura jaceant, simplicium analogismo egent; unde *Insectorum* indago illico arrisit; quæ cum & ipsa suas habeat difficultates, ad *Plantarum* perquisitionem animum postremò adjeci, ut diu hoc lustrato mundo, gressu retroacto, Vegetantis Naturæ gradu, ad prima studia iter mihi aperirem. Sed nec fortè hoc ipsum sufficiet, cum simplicior *Mineralium Elementorumque* mundus præire debeat. At in immensum excrescit opus, & meis viribus omnino impar. Ut severiores tamen curas, Naturæ contemplatione temperem, historicè hunc Viventium infimiorum ordinem aggredi est animus. Hæc sunt ea studia, quibus animum elapsis annis detinui, & cum gravissima sint, plenaque am-

bagibus, ideò crudas hasce delineationes eorum, quæ meditor, hic habebitis, ut singulis sincerè pensitatis, vel fœtum hunc legitimum foveatis, vel ut degenerem rejiciatis, mihique rectas Philosophandi semitas indicetis.

Nec, *Viri Doctissimi*, exactam & generalem in universum plantarum notionem sub assignatis generibus, propriisque speciebus retexere, & singulorum partes recensere est animus, (monebat enim *Theophrastus*, Plantam rem variam esse, inque universum de ea referre difficile:) Sed notiores Vegetantium apud nos partes, anatomicâ resolutione detectas, historicè, prout licebit, exponam, & quasdam circa ipsarum Oeconomum usum cogitationes addam.

Facilioris itaque intelligentiæ ergò præmissis vulgaribus Vegetantium divisionibus, à notioribus sensu exordio sumpto, arborum *Truncos* primò lustrabo; & cum ejusdem *Cortex* occurrat, de eo statim sermo habebitur. Hic arboribus; & pluribus plantis inest, & multipli partium apparatus constat. Exerior etenim *cuticula* utriculis, seu sacculis horizontali ordine locatis, ita ut annulus efformetur, componitur, qui ambientis rigiditate & senescentis ætatis vitio deplentur, & in seipso collapsi, aridam interdum epidermidem efficiunt, ut in *cerasis*, *pomis*que præcipue observatur. Hac detractâ, occurunt plures, & plures ordines fibrarum lignearum, quæ ut plurimum reticulariter implicitæ sese invicem, cæparum instar, amplexantes, trunci longitudinem excurrunt; hac tamen ratione, ut retis spatia seu areæ, sensim in penitioribus & proximioribus ligno fibrosis retibus angustiores fiant, ita ut penè obliterentur in libro. Fibrosi hujusmodi fasciculi multiplicibus fibris excitantur, & quælibet fibra insignis fistulis invicem hiantibus constat, humoremque fundit, in progressu verò alteri unitur fasciculo ad latus inclinata, modò rectâ sursum exporrigitur, mox obliquata proximo consociatur fasciculo, & ita fit rete. Intercepta retis spatia replentur utriculis seu sacculis subrotundis, quin & totus fibrarum fasciculus hinc inde iisdem ambitur, directionem horizontalem versus lignum ut plurimum habentibus. In *Ceraforum* cortice & similiū, crassa quasi utricularum fascia à cuticula per areas fibrarum lignearum horizontaliter versus lignum recta deducitur. In *quercu*, *alba populo*, & *castaneis*, observantur multiplicita quædam corpora, teslerarum instar, oblongioris tamen figuræ, cum obtusis angulis, quorum moles pluribus saccularum ordinibus horizontaliter locatis coagmentatur, & dum arctè ligneis fibris hærent, ipsarum areas replent. Corticis exterior superficies ex diversa foliorum & surculorum eruptione variè aspera redditur, & quasi striata efficitur; unde in tenellis ramis ordinatae quædam protuberantiae per longum internodii productæ emergunt. Singula tamen hæc variis imaginum tabulis erunt exponenda. Ex corticis *ficus cupressique* indagine non tantum exaratae emergunt partes, sed peculiare vasorum genus, *lattiferum* scilicet, corticis medium occupans, observatur, cuius analogum in reliquis propriis iconibus exponendum erit.

Detraæto cortice occurret *Lignæ portio*, pluribus & ipsa coagmentata particulis: Potior enim ligni moles fibris seu fistulis per longum ductis excitatur

citatur, quæ orbiculis seu vesiculis invicem hiantibus, secundum longitudinem statutis, constant, ut in *moro*, *quercu* & simil. patet; in quibus varie turgent. Hæ non rectæ, nec parallelæ ducuntur, sed reticularem plexum efformantes, diversas, angulares, areas constituant, quarum insignes occupantur à fasciculis orbicularum seu utricularum, horizontaliter à cortice per hæc spatia versus medullam productis, ita ut ex frequentibus transversalibus ordinibus, & rectis se se alternatim superequitantibus, fiat veluti storea. In *quercu*, ultra expositos transversales utricularum ordines, ampliores Ovalium saccularum fasciculi eodem ritu producti laxiora retis spatia à fibris rectis efformata replet. Fibrosæ ligni portiones, quibus truncus excitatur, veluti circularia involucra sese invicem amplexantur, & continent, & ab utricularum ordinibus à peripheria versus centrum horizontaliter productis pervaduntur. Rectarum fistularum progressum exponere curabo, delineatis, *exteriori* scilicet *trunci superficie*, ut reticulare opus emergat, *segmento horizontali ejusdem*, ut ipsarum ora pateant, & *interiori altitudine*, ut superequitationes, in quibus insunt, deprehendantur. Præmisâ insuper earundem organizatione in *cupressu*, *abiete*, *quercu*, & aliis, exponere conabor, ipsas diversam sapere naturam à transversalibus fasciculis, quos persimiles continuatis corticis utriculis, ex diligenti *vitis*, *pyri*, *ulmi*, & similium inspectione, deducam, cum in utrisque idem color, & substantiæ modus reperiatur, & ambo medullam versus non interruptâ serie deducantur.

Inter enarratos fibrosos seu fistulosos fasciculos locantur *spirales fistulae*; numero tamen minores, licet mole majores, ita ut patenti ore in sectis caudicibus hient. Variam situationem fortuntur, ut exhibitis figuris innotescet; major verò ipsarum portio diversis sub circulis, circa centrum varie locatis, sese invicem continentibus, comprehenditur. Hasce in singulis plantis, ipsarumque ligneis partibus, decem ab hinc annis inquisitas, inveni. Non unam perpetuò externam possident configurationem, ut plurimum tamen oblongâ fistularique constant formâ, quæ identidem parum angustatur, ita ut tot invicem hiantes orbiculos præ se ferant: Interdum tamen utrliculi diversis angulis pollentes continuatum canalem efformant; quandoque ovales sacci lenes, & lucidi, altero etiam fine impervii, quales in pulmonibus insectorum observare est, deprehenduntur, & frequenter plures vesicularum, sese invicem coangustum, ordines eodem ligneo quasi tubo contenti spirales fistulas efficiunt.

Componuntur expositæ fistulæ zonâ tenui, & pellucidâ, velut argentei coloris, laminâ, parum latâ, quæ spiraliter locata, & extremis lateribus unita, tubum interius & exterioris aliquantulum asperum efficit; quin & avulso zonę capite seu extremo trachearum, tum plantarum tum insectorum, non in tot disparatos annulos resolvitur, ut in *perfectorum* trachea accidit; sed unica zona in longum soluta, & extensa extrahitur. In herbis, & quibusdam arboribus, hyeme præcipue, pulchrum occurrit spectaculum; dum sensim divulsâ rami vel caulis adhuc virescentis continuate, tracheæ portiones laceratæ, & solutæ remanent. Etenim *motum* hæc quasi peri-

peristalticum per longum tempus interdum servant; ex quo fortasse deduci potest ratio motus in *mimosa* *planta* observatus. An hujusmodi spirales fistulæ sint tracheæ; pro solo aere vel saltem halitu devehendo à Natura institutæ, examinabo; & an simul cum aere succum exportent, & an aerem ab imo telluris, an ab exteriori ambiente hauriant, inquiram.

Quoniam in *ficu*, *cupressu*, & evidenter in *apiu rusticu*, concrecente ipsius lacte, ultra fibrosos fasciculos & tracheas, plures obseruantur fistularum ordines, lac, butyri instar, fundentium, hinc est, quod peculiares adesse tubulos in ligneo truncu reor, quibus lac, terebinthina, gummi, & similia educuntur, cum etiam in osse amyg达尔arum cortice circa trachearum fasciculum plures pro resina cunaliculos repererim.

Inter corticem & lignum media quædam substantia, *alburna dicta*, locatur. Hec in *quercu*, *populo*, & aliis evidenter patet, mollieris enim substantiæ, dilutiorisque coloris est. Tenella est ligni substantia ex corticis addensatis fibris, & unitis, ut opinor; ita ut retis areæ exiguæ fiant: In hac spirales fistulæ sensim aperiuntur, & solidiori compactiorique redditâ compage, post determinatum tempus fit verè *lignum*. Sæpius dubitavi, in Cortice fibroso involucra, quibus ligni cylindrus quolibet anno augetur, per compendium præexistere, velut accidit pluribus papilionum partibus, quæ in *Eruca* & *Aurelia* latitant. Alburnæ tandem soliditatem ex affuso succo per peculiarem ductum delato probabiliter advenire censeo. Hujus analogiam mirari licet in animalium ossibus, quæ laminis, ligni instar, reticularibus excitantur, & tandem affuso succo indurantur; quòd mirè in *Dentibus* etiam patebit: Hi enim duplii compaginantur laminæ, quarum exterior reticularis & fibrosa extat, cum cutis sit exorrecta portio, vel saltem ipsius filamentorum; Itamina vero à radice versùs dentium basim producta varie inclinantur, & crispa fiunt, ut elegans appareat contextura, quæ tandem osse affuso succo, adveniente duritie, occultatur.

In interiori caudicis regione *Medulla* conditur, in quibusdam arboribus, & in singulis tenellis surculis. Hec globulorum multiplici ordine per longum locatorum constat, qui membranosi utriculi sunt, ut evidenter patet in *nuce*, *sambuco*, & aliis. In caudice *Sambuci*, interiora tenet medulla, & utriculis sese invicem urgentibus compaginatur; inter hos non longè ab ambiente lignea portione plures fistularum ordines peculiarem succum continentium, observantur, si contentus præcipue humor concrescat, vel fulvo inficiatur colore. In tenellis surculis medulla non exactè centrum occupat, sed ut plurimum sex angulis constans proximior est cortici, versus meridiem, minuitur ad ducta sensim lignæ portione. Varias & successivas diminutiones, propositis diversis transversalibus segmentis *quercus*, palam faciam; & quoniam plures extant in surculorum segmentis utricularum ordines, à cortice usque ad medullam horizontaliter continuati, ita ut una & eadem videatur utricularum natura, ideo querendum erit, an medulla sit intercepta corticis substantia, vel diversam obtineat natum, & usum; cum apud plerosque locum cordis, vel cerebri, vel matri-

cis teneat. Hinc patebit, quâ ratione singulis annis novum additamentum, circuli instar lignei, ex fibroso substantia & tracheis de novo succrescat, ita ut ligni diameter augeatur.

Licet perpetuam Natura non servet in compangendis Vegetantibus normam, quædam tamen convenient, vel saltem analogismo parum distare videntur; quare in Fruticibus plures trunci, in Herbis ipsis multiplices caules, interdum unus, vel saltem vicarius, deprehenditur. In *Vite* igitur, *rubo*, *vite alba*, & similibus, parum absimilis observatur structura; ex lustrato etenim surculi vitis segmento, copiosum adesse corticem constat, huncque ita organizari. Exterior corticis portio utricularum serie donatur, qui semicircularis figuræ fasciculos multiplices ligneis fibris excitatos continent. Hujusmodi utricularum ordines versus centrum horizontaliter producuntur, veluti rotarum radii, & ut plurimum quatuor, vel plures etiam, disparatos lignearum fibrarum fasciculos hinc inde ambiunt, & stiptant. Expositæ ligneæ fibræ per longum ductæ, quadratum corpus referentes, patentibus orificiis hiant. Avulso cortice, linea occurrit portio, quæ in multiplices solvitur partes: Nam in centro medulla, utriculis diversarum figurarum constans, locatur; ab hac autem, versus corticem, lignei portiones, in pyramidales partes divisæ, producuntur, quæ exteriora versus latiores sunt, circa medullam verò arctiores: Inter has excurrunt multiplices utricularum ordines, à cortice ad medullam continuati. Linea substantia spiralibus fistulis seu tracheis quam plurimis ditatur, quæ argentea spiraliique zonâ conflantur: Earum magnitudo inæqualis est; ampliores namque quædam sunt, reliquæ minores. Circa has ludunt ligneæ fibræ reticulariter inosculatae; & licet hucusque certò non attigerim peculiare vasculum *lactiferis* analogum, tamen subesse puto. Ut evidenter tamen hæc pateant, varios icones adjiciam.

Parum dispar occurrit in *apio rusticico* partium compages. Cortice admodum crasso circumambitur, qui orbicularium utricularum serie componitur, sub quibus lati quidam lignearum fibrarum fasciculi excurrunt. Eadem structura in interiori corticis parte, lignum immediatè ambiente, deprehenditur; intercepta verò corticis crassities vasa lac fundentia continent, quæ sub quadruplici ordine situantur, & circa ipsa utricularum ordines statuuntur, quibus totus corticis ambitus constituitur. Hoc avulso, succedit linea portio, quæ cylindrum æmulatur, intus tamen cava. Substantia hæc in gyrum extensa exterius ligneis fibris per longum ductis constat, & sectus per transversum caulis horizontali pyramidem exhibit, cuius latior portio non longè à cortice locum tenet, auctior verò versus centrum dirigitur; pyramidis conus cum opposita basi ligneis fibris constituitur, intercepta verò portio spiralibus fistulis donatur, reliquum ligni utricularum ordines tenent; inter hos multiplicia lactis vasa per longum deducuntur, quæ concretum interdum eructant. Singulorum figuræ subdam; sicut & *grani turcici*, quod multiplicibns fibrarum fasciculis excitatur, quarum exteriores ligneæ sunt, interiores verò, fasciculorum centrum occupantes, spirales sunt, reliquum utricularum seriebus constat. Eadem

structura in *ferulaceis*, calamo cauleque pollutibus, & reliquis herbaceis exponetur, delineatâ præcipuè implicatione fibrarum, quâ nodus seu geniculum excitatur.

Quilibet caudex, & ab eo exorrehti rami, productis germinibus, stabili describendo ordine erumpentibus, sui extensionem propagationemque parant. *Gemmae* igitur sunt velut infans custoditus, qui tandem adolescit in ramum, à quo, quasi ab aperto utero, ova producuntur. Mense itaque *Junii* apud nos *gemmae* erumpunt, quæ futuro vere aperiri & adolescere debent, & folii pedunculus, in eruptione dilatatus, veluti calyx, ipsas tutatur. Herbacea pariter suas æstate gemmas producunt, & sub terra diu custodiunt: Earum structura talis est; cum enim compendium sit plantulæ nondum explicitæ, trunco constat ligneo, breveque, qui mollibus fibris ligneis & tracheis excitatur, à penitiori ligno cum medulla, illuc continuatâ viâ, derivatis: hinc inde, præter implantationem, communicato à caudice cortice ambitur, qui in foliola multiplicita, squamarum instar, parum ad invicem distantia, laciniatur; hæc à contento molli ligno fibras & tracheas suscipiunt, & lanugine, pilis, &c. in *nuce*, & *vite*, &c. custodiuntur; in *populo* verò, & aliis, glutinoso foventur humore. Hæc omnia ita invicem conglobata conicum ferè efformant corpus. In herbaceis à radicis cylindro, quasi à truncō, non dispari ritu, ac in arboribus, erumpit gemma, seu oculus consimili partium apparatu constans. In *cæpis* hinc inde à centro gemmæ custodiuntur; in *aliis* verò & consimilibus, gemmarum loco multiplicita custodiuntur quasi semina, quæ soboles appellantur, quæ nil aliud sunt, quam seminalis quædam caro utriculis constans, elegantem in medio plantulam, laminis conflatam, cum erumpentibus radibus custodiens. Exteriorem & interiorem gemmarum faciem in arboribus, & herbis, & præcipuè in quercu, & aliis, exarabo.

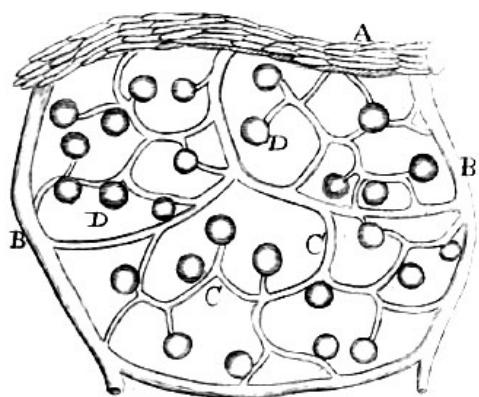
Aperiuntur *Gemmae* ineunte vere, æstate, aliisque temporibus, & autumno etiam, præcipuè in arboribus, quibus avulsi sunt omnes rami; foliola etenim, quibus gemma primò ornatur, parum excrescunt, elongato tenello surculo; & in pluribus arboribus à lignea germinis parte, quæ intercipitur à foliorum radice, erumpere incipit folium stabile, quod sensim auëtum explicatur, & postremò propriâ donatur figurâ; interim tamen prima gemmæ foliola proprium servantia situm, stabilis folii radicibus hærent, & brevi exsiccata decidunt. Hoc in *quercu* delineato progressu patebit; in aliis verò, ut in *prunis*, germinum foliola parum elongata versùs mucronem incisuras patiuntur, ipse verò excrescit, & producto petiolo in stabile folium extenditur, dum laciniatæ particulæ in caduca foliola exsurgunt; in aliis, licet idem habeatur progressus, prima gemmæ foliola perpetuò folii petiolo adstant. In *acere*, *vite alba* & simil. foliola prima mitratam habentia figuram in mucrone incisa, appendices germinant, quæ in folia extenduntur, reliquum verò parum gracilescens in folii petiolum absunitur. In *rubo canino* idem mirari licet augmentum; binæ tamen portiones antiqui folii producto petiolo hinc inde adstant, & brevi collabuntur. In *nuce* pariter convolutas complicatasque habent in extremitate

... und die nächsten 10 Seiten ...
... and the next 10 pages ...

Folia, quorum copiâ luxuriâsse videtur Natura, sunt præcipue insig-
nesq; partes, quibus arbores & herbes integrantur: Illa enim omnia, quæ
in trunco, seu caule, principe vegetantium parte, colliguntur & quasi
compendio coercentur, ulteriori productione in extremis & junioribus
partibus soluta, in folia exeruntur, ita ut elongati & laciniati trunci ap-
pendices videantur. Nil mirum igitur, si costulæ, fistulæ scilicet ligneæ,
unâ cum tracheis à tenelli circuli profundo ligneo cylindro deriventur,
& ut plurimum in fasciculum recollectæ petiolum efforment, & tandem so-
lute reliquum folii compleant. Et quo inam Naturæ mos est, ut ligneis
fistulis, truncum & caulem constituentibus, aliud receptaculorum genus
appendatur, transversales scilicet utriculorum ordines; ideo in pediculi
diramatione & divisione erumpentes utriculorum variæ series, diversam fo-
liorum speciem efficiunt. Excoctus in his humor, fortasse ex propriæ
naturæ vi & energia, crassitatem, lentorem, longitudinem, vel brevitatem,
& mollitatem, in pendentibus utriculis excitat; unde diversæ incisuræ pro-
fundæ & minimæ succedunt: Argumento sint arborum sylvestrium folia,
& præcipue mori; hæc altis incisuris solvuntur, nec multum latitudinis
& extensionis habent; insitione autem, dum ulteriori culturâ urbanus
efficitur caudex, ampliora redduntur folia, & minimis crenis solvun-
tur.

Taliter excitata folia videntur à Natura fabrefacta, ut coctioni ali-
menti, quæ præcipua est, inserviant: Nutritii namq; succi portio, quæ
radices subingreditur, nec in appensa transversales stirias derivatur,
postremò à ligneis fistulis in folia exoneratur; ideo necesse est, ut in ipso-
rum quasi transversalibus utriculis moram trahat, & antiquo succo com-
misceatur, & fermentetur, juvante non parum externo ambientis aeris ca-
lore, ut facilius transpiratio inutilium evolet. Hinc Natura copiosas
sui generis glandulas pro sudore, lentoq; excernendo humore, foliis ad-
didit, ut completa coctione defæcatior in ipsis nutritius reddatur succus.
Diu meditatus sum, cuinam animalium parti analoga sint folia: Cum
enim plantæ motu locali careant, musculis destitui fas erat; ventriculo,
pancreate, liene, & hepate nequaquam egent, cum hæc animalium vi-
scera circa chyli elaborationem perpetuò insident, quod, in plantis, terre
& radicum ministerio expletur. Quare satius credidi, cutis seu corii mu-
nia subire; hæc in animalibus nervorum, arteriarum, venarum, lym-
phaticorum forte, tendinum, & glandularum compage ita excitatur, ut
effluens nutritius succus per exiguos meatus novam partium adaptati-
onem & fluorem adipiscatur, inutilia separentur, & manifestis ductibus
eliminentur, noviq; fermentativi succi separentur; & tandem redux iterum
interiora animalis nutriat & vivificet: Quare infectâ cute non parum la-
bis reliquo succedit corpori, ut in cutaneis morbis experimur. His ana-
loga de facili deprehenduntur in foliorum structura, & consequentibus
usibus. In folia, compendio quodam, singula vasâ, tracheæ scilicet, fistulæ
ligneæ, & peculiaria vascula desinunt extremis finibus, nec desunt sudoris
vascula, & transpiratus, pili quoq; subcrescant. Expositæ cursim hæc
cogitationes

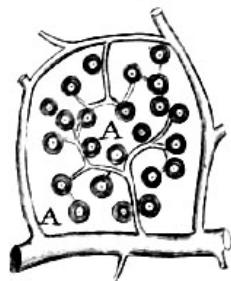
F.107.

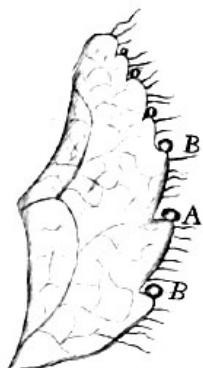
F.108.

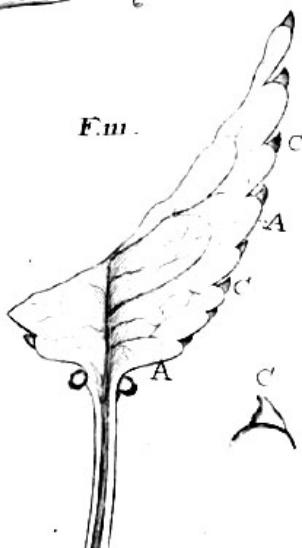
F.109.

F.110.

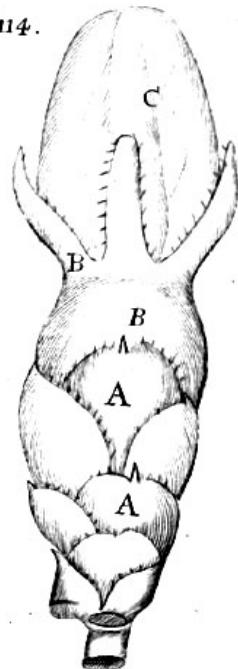
F.111.

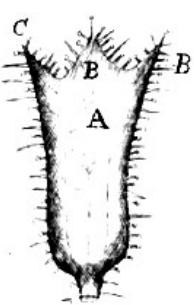
F.112.

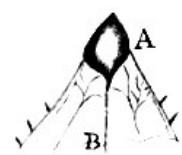
F.113.

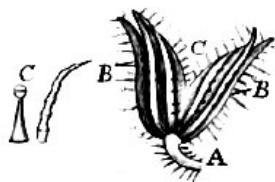
F.114.

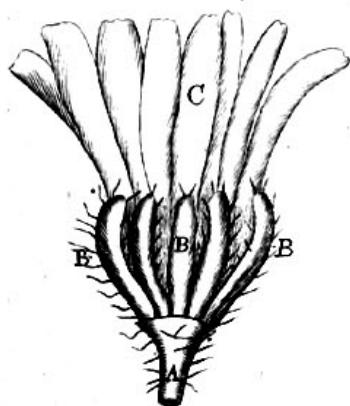
F.115.

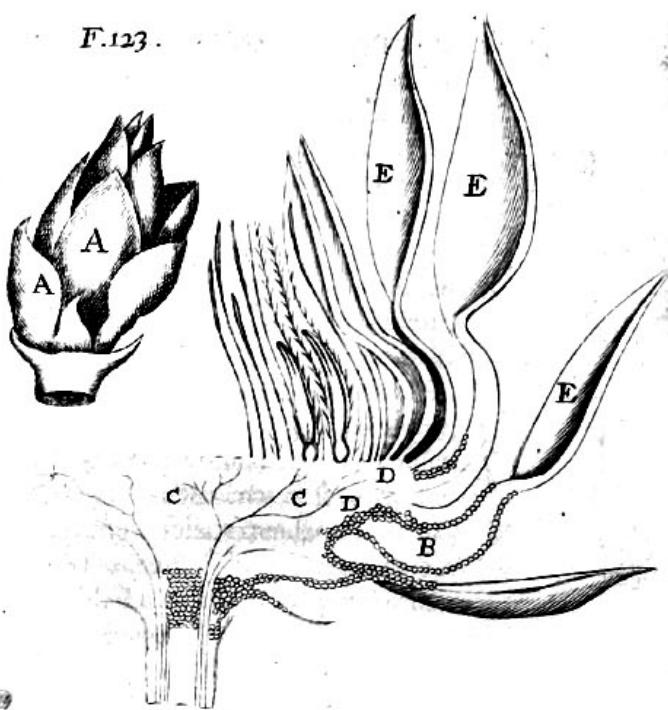
F.117.

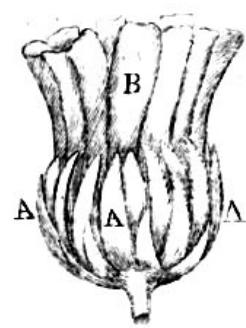
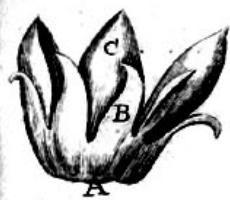
F. 119.

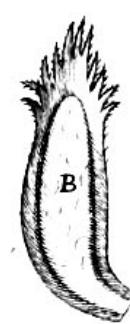
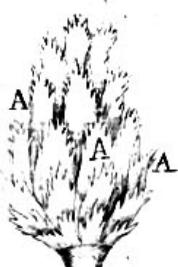
F. 123.

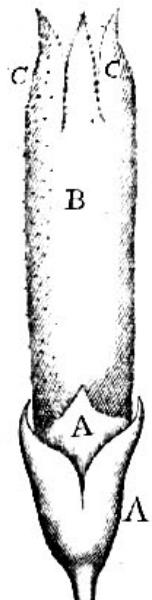
F. 120.

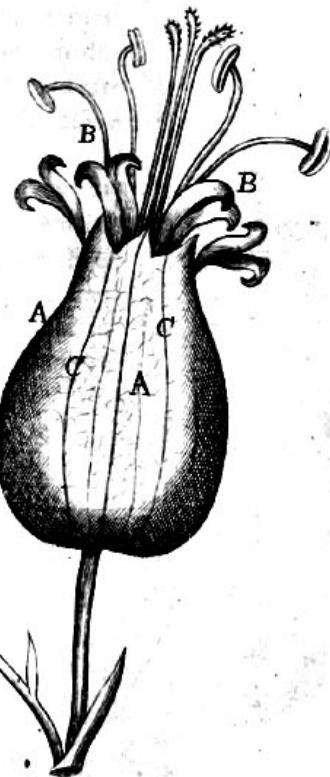
F. 121.

F. 124.

F. 125.

cogitationes firmari possunt observatione eorum, que in reliquis imperfectis animalibus contingunt: Proximum namq; *insectorum* genus tam ingentem circa corium congerit humorem, tamq; repetitis vicibus pellim vel saltem cuticulam renovat, rejectis veteribus, ut in continua mutatione versetur. Quid simile in *Plantarum foliis* miramur; singulo anno ut plurimum, corruptis minimis meatulis exhaustoq; antiquo succo, cum amplius nature nequaquam inserviant, abjiciuntur, novumq; organum excitatur; & quibus in plantis folia adhuc virent, novis tamen aestate germinantibus gemmis, antiqua, marasmo confecta, collabuntur. Probabilem nutritii succi in foliis coctionem indicare videtur seminalis plantulae structura: Hanc, (ut suo loco patebit) constare geminis foliis, evidens est, que propriis vasculis, & utriculis, succo turgidis, ditantur, ut mole suâ reliquum plantulae superent: In germinatione verò soluti & turgidi hujusmodi plantulae humores, advenientem suceum fermentant, & augent antiquum, ita ut in ampla folia extendantur, ut patet in *endivia*, *peponibus*, & *cucurbita*, cuius seminalia folia in tantam excrescunt molem, ut vix credibile sit; &, ablatâ cuticulâ, series pendentium utricularum tam manifestò exhibitur, ut evidenter pateat, folia hujusmodi conditoria esse seu penu concreti succi. Quoniam tamen sensim vegetante radicis trunco, & plantulae germine, contabescere incipiunt hujusmodi folia; hinc constat, à foliis in caulem & caudicem regressum esse concocti succi, & quasi peculiarem circulationem.

Remittunt itaq; *folia* probabiliter concoctum succum, ipsumq; in annoton & novello surculo, cui adnascuntur, congregant, ut in tenellam gemmam absumatur: Etenim non longè ab insertione & folii eruptione gemma post aliquot tempus succrescit, & maturato per longum tempus in surculo coercitus humor, advenientis veris ope fermentatus, in delineato gemmæ fœtu absimitur, & nutritionem inchoat; unde videtur nulla subcrescere ut plurimum gemma quam non antecedat & successivè alat folium.

Idem ministerium præstant probabiliter folia *seminibus*, cum hac tamen distinctione, ut singulo anno erumpentia folia tot novellas gemmas axillis foveant & alant: Semen autem ut in perfectioribus animalibus statu tempore est fœcundum, firmatâ scilicet animalis structura, & maturato interno fermento; ita non quilibet surculus fructificat singulo anno, sed tertia tantum soboles, cum trium annorum curriculo muretur & exaltetur succus in antiquiori surculo, & ita postremò fructificet.

De Floribus.

Plantas singulo quoquo anno vegetantes jam contemplati sumus : Tantus verò partium apparatus folius *fæcunditatis* gratiâ comparatus videtur, ut tandem, renovatis feminalibus organis, novus progignatur fœtus : Hæc igitur in *Flore* Natura conclusit, qui plen. v. & renascens anni indicium, arborumque gaudium meritò appellatus est : Hic idem luxuriantis magnè matris fœcunditati, odorum colorumq; gratias ludentis Veneris associavit. Erumpit ab arboribus quamplurimis *Junii* mense, eâ scil. tempestate, quâ gemmæ, quæ futuro vere aperiri debent, emergunt. Propria foliorum textura, qualis in gemmis observatur, debitè custoditur : Ita patet in *cerafo*, *pyro*, & *lauro* : In aliis autem, & præcipue in *rosis*, *vite*, & *sambuco*, à tenello surculo, qui mox ineunte vere prorumpit, sese exerit. *Flores* igitur, qui propriâ gemmâ custodiuntur, seorsim ab annotino ramo prodeunt ; horum gemma in *malo armeniaca* 113 elegans est ; nam à tenello surculo *A*, supra delapsi folii cicatricem *B* asurgit, foliorum *C* squamatim politorum compage coagmentata ; in aprico laxatur turgentibus floris foliolis *D*, in orbem circumductis. In hac per longum sectâ, foliorum, quibus gemma excitatur, exortus *E* patent, reliquaq; quibus flos integratur. Idem accidit *prunis*, & *amygdalis* 114, quarum multiplices foliorum ordines *A* contentum diu florem fovent, qui ineunte vere primo pullulat, emergente calyce *B*, & foliis *C*. In *cerafo* multiplices flores unâ conteguntur gemmâ, cuius foliola reliquorum more successivas fortiuntur mutationes. In herbaceis, ut in *violaria*, flores proprio pediculo ab implantatione cujuscunque folii erumpunt. In *capis* à centro bulbi caulis asurgit, cuius apicem flos ornat.

Flores pluribus partibus componuntur, quarum diversis formis & luxuriantibus coloribus mira succedit varietas ; horum tamen exactam & extensem delineationem Botanicis reliquisq; hortorum cultoribus peragendam relinquo, mihiq; tantum seorsim rimandas suscipio partes, eâ scil. methodo, & numero, qui anatomico negotio & meç tenuitati conducit. Inter reliquas partes, quibus flos excitatur, primò *calyx* occurrit : Hic itaq; floris basis est, & fulcimentum, suâq; corporaturâ foliorum staminumq; exortum fovet ; quin & ipsorum progressum plerumq; cooperit : Quare multiplice formâ donatur, & magnitudine. Ut autem aliqualis Naturæ methodus habeatur, principaliores exarabo formas, recollectas à singulis vegetantium ordinibus. Simplicior *calycis* species occurrit in *olea*, *citro*, *malo limonia*, & *aurantia* 115, reliquiq; oleosis : Ab elongato *limonii* surculo *A*, fit quasi radiosa corona *B*, floris exortum ambiens, fibris & utriculis constans, quæ, delapo etiam flore, fructui hærens perdurat. In *hyoscyamo* 116, calyx tubulosus *A* crassâ constat substantiâ, & in summitate levibus incisuris in quinq; solvit foliola *B*, quæ copiosis pilis & fungis *C* teguntur.

guntur. Idem calyx magis ferratus occurrit in habentibus siliquam, ut patet in *collutea*, & *pifis* 117, quorum calyx *A*, licet exiguus, in foliola tamen *B* solvitur, que, evanescente flore, crispa redduntur, & supersunt. Eadem calycis natura, quasi geminis contexta foliolis, observatur in *scleraea* & *horminio* 118; hujus calyx à petiolo *A* assurgens in gemina solvitur folia *B*, que & ipsa parum dentata sunt, & copiosis pilis & fungis *C* ornantur. In pleriq; altius laciniatur calyx, unde multiplicita distinguuntur foliola; ita in *bursa pastoris* quatuor excitantur: Frequentius tamen quinq; numerantur, ut videmus in *buglosso*, *primula veris*, *gerano*, *belleboro nigro*, *cannabe*, *lino*, *oxiacantha*, & *rosis*, quarum floribus nondum hiantibus, calycis foliola exterius obducta custodiæ vices gerunt. Plura pariter & copiosiora occurunt foliola in calyce *fragarie* & simili; inæqualiter tamen magnitudinis, ita ut minora intermedient ampliora. In *belli*, 119, TAB. 22. calyx *A* in sexdecim solvitur foliola *B* viridia, quibus reliquum *C* munitur.

In exaratis hucusq; floribus, calyx vel exiguis dentibus vel elongatis productionibus sub eodem plano & circulo ut plurimum excitatur. Conſuevit tamen Natura in quibusdam multiplicare foliorum ordines, ita ut à gemino circulo emergant folia; ut in *malva* præcipue *arboreſcente* 120 apparet, cuius inferior ordo *A* minora foliola *B* promit; subsequens vero ordo grandioribus *C* excitatur foliolis. In floribus, qui exiguis minimisq; floſculis conglomeraunt, calyx multiplici foliorum ordine componitur, ut patet in *tarasco*, *belli*, & *ciano odoroſo* 121, in quo folia *A* copiosis ordinibus digesta, squamarum instar ſeſe cooperientia, elegantem efficiunt calycem; ſinguli folii species eſt *B*. Idem observatur in *chamæelo*, & in *buphtalmo* 122, cuius calyx quatuor foliorum *A* ordinibus componitur, quibus floſculis & foliis *B* concha paratur: Singulare calycis folium in exteriori ungue *C* diaphanum eſt, ſpecularis instar lapidis. Non longè ab ambiente ungue fulca quædam extendit tintura *D*, que gratum offert ſpectaculum. Ex horum indagine fas eſt afferere, folia, quibus exterius *cinarae* 123 floſ custoditur, veras calycis ſubire vices. Sunt autem folia *A*, copioſiſſime ſeſe invicem continentia, ita ut in nondum hiant flore quaſi piniforme corpus appareat: Patent autem diversa plana, & foliorum exortus, ſi per transversum ſecta *cinara* obſervetur. A petiolo *A* ſenſim erumpunt crassa folia *B*, & ubi laxatur quaſi in rotundum pericarpium *C*, ſub diversis ſegmentis & planis *D* oriuntur carinata folia *E*, in que exaratum pericarpium laciniari videtur: Subsequuntur alia calycis foliola ſemper minora, que tandem floſculorum congeriem cooperiunt. In *caryophillo*, & *oculo Chriſti* 124, calyx gemino foliorum ordine *A* excitatur, à cuius umbilico novus tubulosus calyx *B* aſſurgit in apice *C* dentatus. Parum abſimilem ſtructuram miramus in *Been albo* 125, cuius calyx *A* concavus & piriformis tenellum florem *B* fovet, & tutatur; per longum excurrunt vasa *C*, foliorum instar reticulariter impiſta. In *amygdalis*, *cerafis*, *malisq; Armeniacis*, & *Perſicis* 126, calyx *A* concavus & vacuus turget, & in ſummitate in quinque acuminata foliola TAB. 23. *B*. solvitur. Gracilis eſt ipſius ſubſtantia, fibris & utriculis eleganter contexta,

contexta; nam exterior corticis portio *C* eadem est cum folii *D* laciniata substantia; subsequens verò & media portio calycis ligneis fibris *E* irrigatur, pendentibus de more utriculis; & ab hac, staminum pedioli *F* emergunt: Interior tandem portio lutea est & globosa, & quasi erumpens moscus; ab hac candidi pili *G* enascuntur. In *mepilis*, *oxiacantha*, & *malis* 127, ultra laciniata folia *A*, quæ à summitate calycis *B* exoriuntur, succedit globosum & rotundum corpus *C*, quod, quasi elongatus calyx, in pomi pericarpium facescit.

Singulis igitur vegetantium floribus, præter *caltham palustrem*, *vitalbam flore cœruleo*, & sim. inest calyx: In pluribus autem bulbosis, ut in *hiacyntha*, *narcissso*, *lilio Persico*, *tulpa*, *lilio convallio*, *gladiolo*, & *melilotto*, perianthium, concavum scil. quoddam viride folium, subrogatur, quo tenellus flos ambitur & munitur; unde citò exsiccatur.

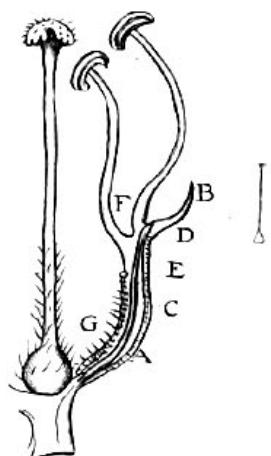
In plantis spicas ferentibus, quarum productionem præcedunt flores, probabile est, suos quoq; adesles calyces, cum tenellum inclusum florem custodian. In *tritico*, & *avenaceis*, cum plures germinent flores, copiosa pariter occurunt folia, quibus calycis munus expletur. In *avena* namq; 128, à calamo *A* geminum folium *B*, *C*, concavum eminet, quod excurrentibus per longum fibris & interpositis utriculis excitatur: Succedit superius tertium folium *D*, quod gluma dicitur, concavum, oblongam hastulam *E* promens, & pilos *F*; huic gracile opponitur folium *G*, quo, veluti portâ, concavitas florem *H* continens occluditur.

Licet igitur ex horum indagine suspicari, flores calyce donari, ut ipsorum adhuc tenella structura custodiatur. Elongatur autem ab attenuata corticis & ligni substantia, ut patet in *mepilis*, *pomis*, & *malo Punica* 129; in qua à crasso cortice *A*, conclusa semina ambiente, angularia eminent folia *B*, à quorum interiori portione *C* floris partes erumpunt: Evidenter in *cinara*, (cujus calycis folia crassiora & ampliora sunt) componentes partes emergunt.

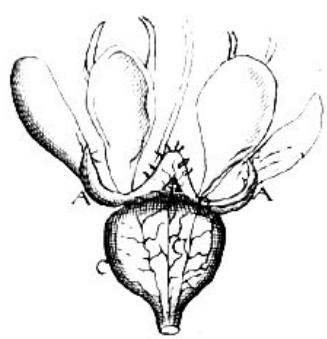
Variè configurantur calycis folia, ut plurimùm tamen angularia sunt, & dentata. In *Maracot Indorum* 130, quinq; sunt folia *A* concava, quæ unita tenellum fovent florem; in apice, styliformi appendice *B* donantur. In *rubo canino*, & *rosis* 131, quædam calycis interjecta folia eleganter ditantur appendicibus; angulare namq; folium *A* elongatur, quod à lateribus appendices *B* profert, quarum extremas acuminatas laciniæ rubicundi fungi *C*, terebinthinam fundentes, terminant. His & similibus circumscripta terminis calycis foliola suis interdum armantur spinis, ut in *papavere* patet 132, cuius gemina calycis folia *A* recurvis spinis *B* exterius cooperiuntur, in quarum exortu monticulus *C* utriculis constans eminet: Singula hæc folia extremo ungue terminantur, qui ex uno latere *D* adeò gracilescit, ut facile oppositi folii *E* crassiores subintret limbum, & ita nulla succedat rimula. In *cinara* & *carduo sylvestri*, foliorum apex spinâ armatur; in *rosis* verò fungi & pili abundant.

Supra calycem à dilatato caule vel petiolo erumpunt floris præcipue ornamenta, folia scil. Tam variè hæc configurantur, & colorantur, ut impossibile

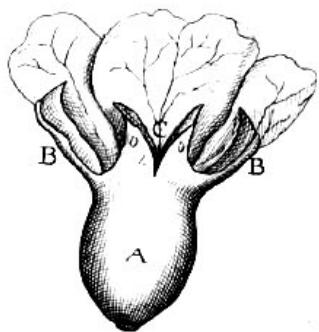
F126.

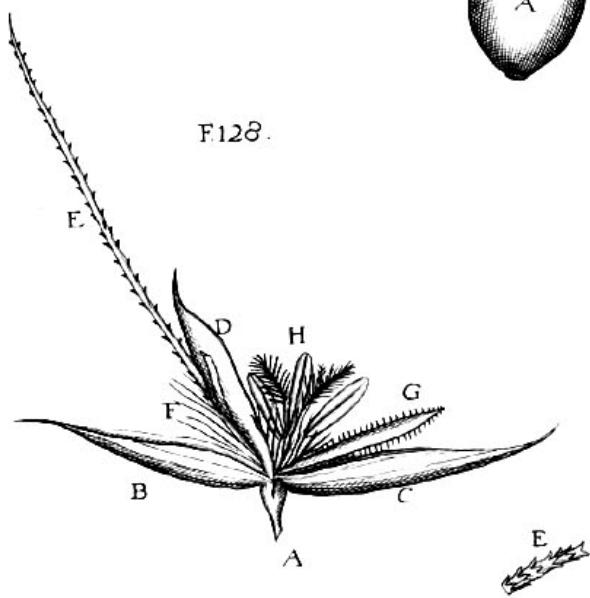
F127.

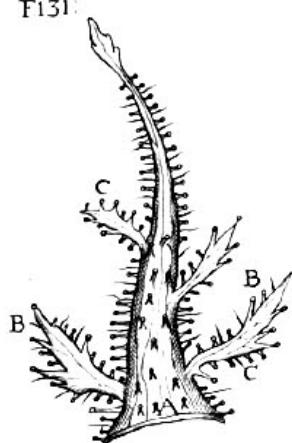
F129.

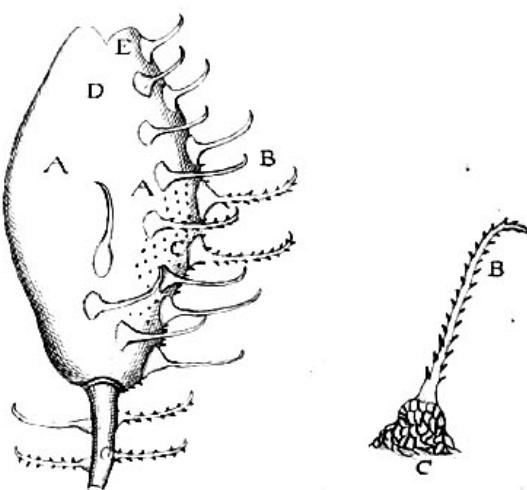
F128.

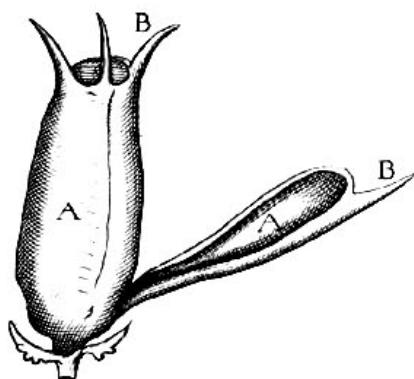
F131.

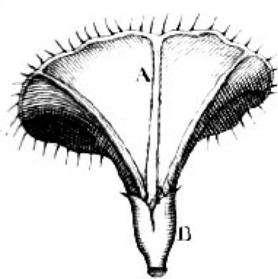
F132.

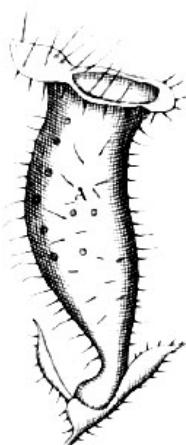
F130.

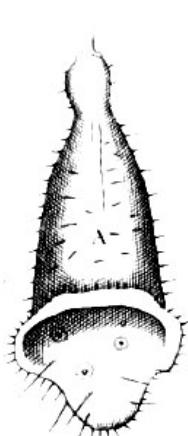
E153.

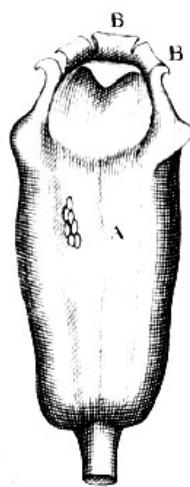
E154.

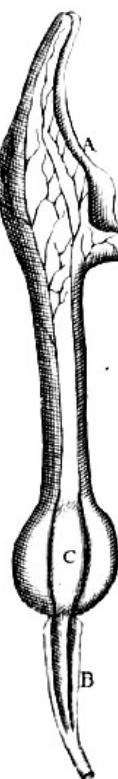
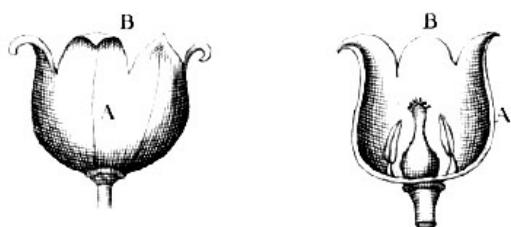
E155.

E156.

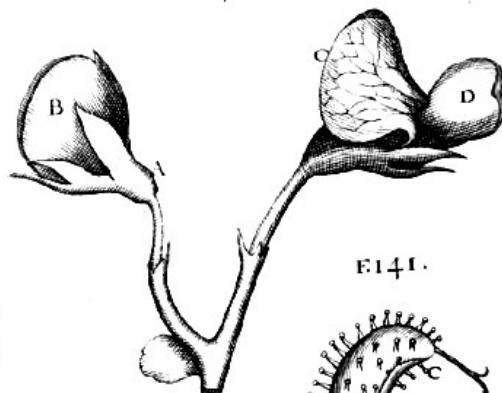
E157.

E159.

E160.

E161.

possibile sit singula percurrere; summas tamen exarabo formas, à simplicioribus exordio sumpto. Foliorum itaq; purior conformatio sese offerit in *convolvulo* 133, cuius folium A, campanæ instar, tubulosum, à TAB. 24. *lyce* B usque ad extremum unguem continuum hiat. Idem in *digitali* 134 molitur Natura; tubæ etenim instar A sensim dilatatur, & unitate gaudens nullas patitur incisuras. Parum absimili specie conformatum intuemur *aristolochiae longæ* 135 florem, qui tubulosus & ipse extremum unguem A eminentis inæqualem habet; crasso constat corpore, fibrosis costulis irrigato; à seminum loculis B assurgit, & rotundâ excitata concameratione C stylum custodit. In *Hiacyntho Matthioli* 136, multiplices flosculi ab oblongo pendent caulinco, & concavâ tubulosâq; constant formâ A, crassâ excitata substantiâ purpurei coloris, parùm virescentis; hujusmodi in extremo ungue in sex lacinias B, veluti exigua folia, solvuntur. Intus stamina & stylus conduntur. Idem contingit in *lilio convallio*, 137; licet enim unicum emineat folium A, extremo tamen ungue solutum sex quasi foliola B promit. *Violarum* pariter, & *caprifolii* 138 unicum extat folium, quod hiatu in quinq; aperitur foliola A, quæ subalba sunt, leviq; suffusa rubore. In *jasmino albo*, *narcissso*, *buglosso*, & *primula veris* 139, à pediculo A supra calycem evehit floris folium B, quod tubulosum in quinq; laciniatur folia C. Elegantiori conformatione procedit Natura in *papilionaceis* floribus; in *faba* namq; & *pisifera* 140, multiplices erumpunt flosculi: Intra calycem A, folia B nondum hiantia reliquum floris cooperiunt: Aperto autem flore, folium C reflectitur, & erigitur veluti *papilionum* ale; reliqua verò folia D eminent. In *Galeatis* pariter ludit Natura; in *borominio* namq; 141, à calyce A emergens folium B, concavitate reliquas folii partes C fovens, mirabile sui exhibit spectaculum. Quid simile occurrit in flosculis *palme Christi* 142, cuius TAB. 25. uterus striatus A attenuatur in floris folia, & primò horizontale extendit folium B, quod tubulosum C corpus deorsum promit, superiora autem versus foliola D attollit, in quorum medio, galeæ instar, eminet E, à quo stamina erumpunt. *Buccini* 143 flos recurvo pendet petiolo A, à quo producuntur folia B; ab eodem emergit, cornu instar, folium C, quod superius hians horizontalem appendicem D promit. In exarato folio C conditur alterum tubulosum folium, cuius superior pars, galeæ instar E, eminet, & ab hujus hiatu stamina F emergunt. Elegans pariter est *polygalæ* 144 structura, supra cuius calycem A, gemina extenduntur rosea folia B; ab horum medio floralis assurgit tuba C, quæ in apice in bina solvit folia D; à tubæ hiatu corpus exit, in filamenta E solutum. Profundioribus excitatis divisionibus interdum folia multiplicat Natura, quæ unico exorta à calyce eundem sortiuntur exortum: Hoc patet in *lauro*, & *gladiolo* 145, cuius flos tubulosus A in quinq; inæqualis magnitudinis folia B solvit, quorum ope assurgens stylus C custoditur. Quid simile in *arborecente malva* observatur.

Frequenter multiplicata folia undequaque libera singulari implantatione erumpunt; hoc mirari licet in *uya*, *piro*, *tritico*, *cerasis*, *prunis*, *oxiantha*,